

ורק עולות נדבה, שיש בהן שיש בהן שתי סיבות לאיסור, [אינן חובת היום, ואין בהם אכילת אדם], אינן קרבות ביום טוב.

עולות נדבה	שלמי נדבה	עולות ראייה	שלמי יו"ט	
לא	לא	לא	כן	בית שמאי
לא	לא	כן	כן	בית הלל א
לא	כן	כן	כן	בית הלל ב

ובדף כ' יתבאר בעזה"י, מה שהרחיבו שם בביאור מחלוקת בית שמאי ובית הלל, אם עולות ראייה קריבה ביום טוב.

באיזה רגל יביא תודה שנדר ולא יעבר בבל תאחר

הנודר קרבן לה', אסור לאחרו, שנאמר, "כי תדר נדר לה' אלקיך לא תאחר לשלמו פי דרש ידרשנו ה' אלקיך מעמד וקהל בך חטא" (דברים כ"ג), ולהלן יתבאר בעזה"י, עד כמה ישהה בהבאתו, ויחשב כמאחר לשלמו, ומתי טוב להביא תודה שנדר, כדי שלא יכשל בכך.

א. לדעת תנא קמא – כשיעברו שלושה רגלים אחר שנדר, אפילו שלא כסדרו, כגון סוכות פסח שבועות, ולא הביא קרבנו, עובר על הכתוב "לא תאחר". שנאמר, "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלקיך במקום אשר יבחר בְּחַג המצות ובְּחַג השבועות ובְּחַג הסוכות ולא יראה את פני ה' ריקם" (דברים ט"ז ט"ז), ומאחר שנאמר "שלוש פעמים בשנה", כבר ידענו שהכוונה לשלושת הרגלים הללו, שבהם דיבר הכתוב קודם לכן, והסיבה שחזר ופירט, "בְּחַג המצות ובְּחַג השבועות ובְּחַג הסוכות", ללמדך, שאלה נקבעו לתשלום כל הנדרים, וכשיעברו שלושה רגלים משעת נדרו, עבר בבל תאחר.

ומאחר שכן הוא, מי שנדר קרבן תודה, טוב לו להביאו בחג הסוכות, [ויקריבנה בחולו של מועד], ואפילו הוא החג הראשון שבה עליו אחר נדרו, כי בשאר רגלים לא יוכל להביאו.

בפסח לא יוכל להביאו, משום שעם התודה מביאים לחמי חמץ, כמו שנאמר "על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו" (ויקרא ז' י"ג), ואי אפשר להביאם בפסח. ולדעת תנא קמא, אפילו בערב הפסח, לא יוכל להביאו, כי אין מביאים קדשים לבית הפסול למעט זמן אכילתם, וזמן אכילת לחמי תודה יום ולילה, וכשיביא תודה בערב